

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

dedi Ey İblis dedi ki

لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ

dedi ben secde edemem yarattığın insana bir çamurdan bir balçıktan değişken dedi

فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

ceza gününe kadar la'net edilecektir üzerine şüphesiz kovuldun çünkü sen oradan öyleyse çık

﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ

haydi sen dedi tekrar dirilecekleri güne kadar bari beni ertele Rabbim dedi ki

مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا

örtürü Rabbim dedi bilinen vaktin gününe kadar ertelenmişlerdensin

أَعْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أَعْوِيْتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ

kulların ancak hariç hepsini ve onları azdıracağım yer yüzünde onlara andolsun ben beni azdırmadan de (günahları) süsleyeceğim

مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ

şüphesi z dosdoğru bana varan yol işte budur buyurdu ki ihlâslı içlerinden

عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

azgınlardan sana uyan ancak dışında bir gücün üzerinde senin yoktur benim halis kullarım

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ

her kapıya kapısı yedi onun vardır hepsinin onların buluşma yeridir Cehennem şüphesiz

مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أُدْخِلُوهَا

oraya girin pınar başlarındadır lar cennetlerde muttakiler ise ayrılmıştır bir bölüm onlardan

بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾ وَتَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ

divanlar üzerinde kardeşler olarak kını göğüslerindeki çıkarıp atmışızdır güven içinde esenlikle

مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾

çıkartılacak oradan onlar ve hiçbir orada onlara dokunmaz karşı karşıya otururlar

نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ

bir azabdır o benim azabım fakat esirgeyeni bağışlayanım ben şüphesiz kullarıma haber ver

الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

İbrahim'in konuklarından onlara haber ver çok acı